

na nebezpečnost provinilce a klade si v důsledku toho za cíl znovu-
vychovati zločince napravitelné a znovupřizpůsobiti je k životu. —
Na mnohých místech přáli bychom si míti podánu více podrobností,
myšlenku rozvedenu. Nutno si však uvědomit, že kniha je, jak výše
podotknuto, vytisknutou přednáškou. Cena její spočívá hlavně v tom,
že umožňuje obsáhnouti celý velkolepý vývoj trestního práva takřka
jediným jasným pohledem a dává takto čtenáři možnost dospěti
v mnohých ohledech k cenným uzávěrům a důsledkům. — Úpravou je
to zajímavý pokus zaujmouti čtenáře i neodborníka. Žourek.

**Règlement pacifique des différends internationaux, non-agression
et assistance mutuelle.** Rapport de la troisième Commission à l'As-
semblée. Publications de la Société des Nations, IX. Désarmement.
Genève, 1928. 8^o. Stran 42. Cena neuvedena. — Publikace mimo reso-
luce a zprávy obsahuje text generálního aktu, tři vzory jeho, rozdíl-
ného rozsahu, a tři vzory smluv o vzájemné pomoci a neútočení.
Generální akt má čtyři části: o smíru, o soudním vyřizování sporů,
o arbitrážním vyřizování sporů a všeobecná ustanovení. První část
zdokonaluje smírné řízení; byť i jej nestanoví obligátním pro všechny
případy, má nicméně mnohá důležitá ustanovení: předvídá zřízení
Stálé smírčí komise (čl. 2.) nebo Speciální smírčí komise (čl. 5.),
jimž může býti kteroukoli ze stran, které tento pakt přijmou, podána
přímo a jednostranně písemná žádost (čl. 7.), což je důležitá novota
proti dřívějšku. Způsob jmenování kmise určuje článek 4. Druhá část
ustanovuje soudní řízení pro všechny spory »kde by si strany na-
vzájem popíraly nějaké právo« (čl. 17.), s výhradami ovšem článku 39.,
a které by se souhlasem obou stran nebyly dány soudu rozhodčímu.
Ve třetí části upravuje se řízení arbitrážní pro všechny spory jiné než
ty, které jsou míněny článkem 17. Aktu a v důsledku toho též člán-
kem 36. Statutu Stálého dvora mezinárodní spravedlnosti (čl. 21.),
tedy spory především politické. I zde je stranám dána možnost podati
jednostrannou žádost, nedojde-li jednání o kompromis k cíli (čl. 27.).
Zajímavé je, že ve znění smlouvy arbitrážní soud je spíše jakýmsi
mezinárodním dvorem soudním, neboť pro případ, že by nebylo možno
aplikovat žádných soudních pravidel a řádů, »bude souditi ex aequo et
bono«. V ustanoveních všeobecných nejzávažnější je článek 39., za-
jišťující státům možnost určitých výhrad; článkem tímto by byl dosah
a význam paktu nekonečně zeslaben, kdyby článek 41. nestanovil, že
»spory týkající se interpretace nebo aplikace tohoto generálního aktu,
počítaje v to i spory týkající se určení rozporů a dosahů přípa-
dných výhrad, budou předloženy Stálému dvoru mezinárodní sprave-
dlnosti«. — Akt může býti stranami přijat celý neb jen z části
(čl. 38.), což je umožněno třemi vzory (A, B, C) dvoustranných
úmluv (Příloha 2.): úmluva A obsahuje celý generální akt, úmluva B
část prvou, druhou a čtvrtou, úmluva C část prvou a čtvrtou. —
V příloze třetí jsou rovněž tři vzory smluv: vzor kolektivní smlouvy
o nájemné pomoci, vzor kolektivní smlouvy o neútočení a dvoustranná
smlouva o neútočení. Výhoda generálního aktu spočívá v tom, že
činí zbytečným veškerá dlouhá a obtížná vyjednávání dřívějších dob:
přijati z části nebo zcela dvěma státy (což se dnes už stalo), mění se
v mezinárodní úmluvu, zůstáváje nadále otevřen přístup všem ostat-
ních států. Význam jeho spočívá mimo to též v jeho přizpůsobitelnosti
všem situacím a potřebám států, aniž by to bylo na újmu jeho vše-
obecnosti. Okolnost, že byl dosud ratifikován velmi malým počtem
států, nelze jistě přičítat na vrub jeho snad nedostatečné dokonalosti.
Zdrženlivé chování států vysvětluje se i tu úzkostlivým pojetím prin-
cipu státní svrchovanosti a z něho plynoucí snaze po co možná nej-
větší volnosti pro budoucno. Žourek.

Conférence Internationale du Travail. Douzième session. Rapport
du Directeur. Genève, 1929. Bureau International du Travail. 8^o. Stran 297.
Cena neuvedena. — Zpráva ředitele Mezinárodního úřadu práce ob-
vyklou přehledností a úplností podržuje stále přední místo mezi ofi-

cielnými periodickými publikacemi mezinárodních ženevských institucí. — Plán její je naprosto totožný s plánem Zpráv předcházejících, což umožňuje značně sledovat srovnáváním hospodářský a sociální vývoj, jakož i postup prací a ratifikací. — První část probírá všeobecně činnost Mezinárodní organizace práce a je opět rozdělena ve tři kapitoly: 1. Problémy organizace, 2. Mezinárodní činnost informační, 3. Styky; druhá obsahuje jako dříve ve stručném výtahu roční zprávy, jež jsou vlády povinny podávat o aplikaci ratifikovaných úmluv dle § 408. versailleské mírové smlouvy. — V první části sub 1. ve stati o poměru států k Organizaci je podána mimo jiné též poměrně dosti obsažlá zpráva o hospodářském stavu SSSR. Táž část přináší též výsledky voleb na příští tříletí dos právní rady B. I. T. (z čsl. delegátů zvolen Dr. Hodáč). — Zpráva neomezuje se toliko na otázky práce, nýbrž podává též na počátku části druhé přehled hospodářského stavu světového v roce 1928, poněkud snad příliš stručný, nicméně všetranný; zmiňuje se tam o mezinárodních přesunech zlata, o hnutí kartelovém, o pokrocích racionalisace, o mezinárodní výrobě, obchodu atd. Na to uveden v tabulkách přehled všech úmluv a jich ratifikací, pak doporučení a jich aplikací. (Č. S. R. je co se týká ratifikace návrhů úmluv na 14. místě.) Následuje pak podrobné zkoumání aplikace přijatých úmluv. Pojednává se o ochraně dělníků, o sociálním pojištění, možnostech umístění, o ochraně zvláštních kategorií dělnictva, o životních podmínkách dělníků a jich obecných právech. — V uzávěru Albert Thomas proti nepřívznivé kritice a odsuzování Organizace ukazuje na mimořádné stoupání ročního počtu ratifikací, který normálně činil 34 až 35, a dosahuje od 15. III. 1928 do 15. III. 1929 rekordního čísla 79, převyšuje takto o 22 nejvyšší dosud dosažený počet v roce 1924/25. Zdůrazňuje, že mezinárodní život není nikdy samočinný, že naopak je »dílem úsilovné vůle stále a neochvějné,« že sociální otázka je rovněž »otázkou důvěry a vůle.« — Zpráva je cennou příručkou pro všechny, kdož chtějí se pravidelně informovat o složitých problémech sociálních a hospodářských. Je rekapitulací pro ty, kteří měli možnost je sledovat v tisku, informační publikací pro ostatní, kteří se chtějí informovat rychle a důkladně. Pro všechny skeptiky pak je její obsah nezvratným důkazem, že Mezinárodní organizace práce je už dnes organismem, jehož pravidelný chod je dokonalou dělbou práce a důvěrou členů úplně zajištěn, takže bez obav může přikročiti k povinné decennální revisi prvních ratifikovaných úmluv.

Zourek.

JUDr. Václav Peča: První desetiletí banky »Slavie« v samostatném státě československém a vývoj československého pojišťovnictví 1918—1928. Nákladem banky »Slavie«. Str 114 + 2 graf. tabulky. Velká 8^o. Cena ? — Tato publikace, vydaná na oslavu 60. výročí založení banky »Slavie« a sepsaná jejím vrchním ředitelem, upoutá pozornost na první pohled svou pěknou vnější úpravou a pečlivým propracováním. Povoláný praktik zde podává podrobný výklad vývoje toho významného ústavu, s jehož založením je spojena řada zvůcných jmen (zakladatel dr. Chleborád, Palacký, Grégr atd.), a v tomto rámci monografii dějin českého pojišťovnictví. Nejzajímavější jsou kapitoly o expansi banky »Slavie« do ciziny (zejména Jugoslavie) a vývoji jednotlivých pojišťovacích oborů, konečně i o jejich mecenášských snahách. Postrádáme však přehledné tabulky, které v takové publikaci by neměly chybět (jen na konci je grafické znázornění pojistných rezerv a fondů) a které by byly plastičtější ilustrací dějin banky než při slavnostních příležitostech sice obvyklý, ale místy přece jen příliš květnatý a rozvláčný sloh.

Dr. Čákr.